

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

JOHN VALIMÄKI, Editor & Manager
Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365;
Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

MIKA PIDÄTÄÄ KESKI-EUROPPAA.

Alice Riggs Hunt, joka on New York Postin kirjeenvaihtajana ollut Euroopassa toista vuotta ja joka nykyisin kulkee luennollisena työväen unionien kursseilla, on viimeksi ollut pari viikkoa Seattleissa. Hän on antanut useita haastatteluja Union Recordille ja pitänyt useita puheita Euroopan asioista sikäläisillä työläisten haaloilla. Kun hän oli kuvailut sitä kurjuutta ja puutetta mihi Keski-Euroopan työväki on aselevoon joutunut ja niitä taloudellisia mahdottomuuksia mitä näillä mailla on edessä, yrittäessään nousta siitä kaostilasta, mihi ensin sota ja vielä ennen aselevoa on ne syöt, kysyi haastattelija häntä josko hän luulee, että nämä maat menevät kommunistiksi. Hunt vastasi olleensa Saksasta pois jo lähes vuoden, mutta mitä hän siellä silloin näki ja mitä hän on sittemmin eri lähteistä kuullut, on hän tullut siihen tulokseen ettei mitään näistä maista voi yksinäin mennä kommunistiksi. Ne ovat kaikki niin heikontuneet, niin syvässä puutteessa ja ulkopuolisesta avusta riippuvaisia ravintoon ja taloudellisiin tarpeisiin nähden, ettei mikään niistä yksinäin kestäisi kommunistista vallankumousta, joka estäisi näiden tarpeiden saannin toista maista. Pitäisi tulla vallankumous yhtäaikaan ainakin Saksassa, Itävallassa ja Bulgariassa.

Itävallassa on nyt rauhansopimuksen jälkeen ainoastaan kuusi miljoonaa asukasta ja kohta neljä miljoonaa näistä asuu Wienissä ja sen ympäristöillä, 90 prosenttia ihmisistä, joita puhuttelin Wienissä, ovat kommunisteja, mutta Itävallan kommunistit olivat hyvin pessimistisiä tilanteeseen nähden kun siellä oli. Liittolaiset antavat vissan määrän elintarpeita. He ovat nähneet kokeilun Unkarissa ja he käsittävät, että kommunistinen vallankumous merkitsisi uutta elintarvetoa ja niin kurjasti kun he nyt hiljoilleen kuoivatkin nälkään, eivät he halua pikaisemmin kuolla. Sama on suhde muualla. Elintarpeista on hurja puute. Lapset varsinkin ovat siitä kärsineet niin, että paikotellen kun lasten kodeissa on annettu maitoa sinne sairaana tuoduille lapsille, ovat he tulleet siitä yhä sairaammiksi, sillä niiden vatsaelimistö oli jo ollut niin kauran huonolla ravinnolla, ettei

YHTÄ JA TOISTA

Miten amerikalaisittamista ajetaan. Hei siitä saakka kun amerikalaisittamistyötä alettiin nykyisellä suuressa kuumella tekemään Amerikan kansallisten sanomalehtien toilla, on ollut havaittavissa, että on valmiit jotka ovat tämän huomattavana, akovat kohdistaa työnsä kokonaisuutensa hävittämissä pyrkimyksiin ulkomaalaisten keskuudessa. Niin on käynytkin. Amerikalaisittamiskurssien opetusohjelmassa ja varsinaisessa työssä, mikäli sitä tehdään, ei ollenkaan pyritä ottamaan ulkomaalaisia ymmärtämään niitä suurilla ja hiena periaatteilla, jolle tämä tasavalta perustettiin ja vielä vähemmän selvittämään myöhempiä aikoina elävien suurien patriottien opetuksella, miten näitä periaatteita olisi suojeltava ja edistettävä, "nin ettei kansan hallitus, kansan kautta ja kansan hyväksi, häviäsi maan päältä." Mutta sensijaan on kyllä koettu opettaa ulkomaalaisille, että kaikki on täällä juuri niinkuin ollen. Ei mitään muutoksia saa ajatellaakaan, ei ainakaan ulkomaalaisten, vaan tulee olla kiitollinen siitä, että saa täällä elää, tehdä työtä ja nähdä toisten siitä rikastuvan, riistämisen kautta, joka on laajempaa ja syvällisempää kuin konsanaan ollen. Jota pakoon viittensyönnäntä miljoonaa on Euroopan puolelta tänä sadan vuoden kuluessa siirtänyt. Ken sitä ei usko, häneen ja hänen laisinsa on iskettävä lujilla sanoil-

se voinut maitoakaan kestä. Liittolaiset tukevat sovinnollisia hallituksia, kuten Itävallan sosialidemokraatteja, jotka uskovat rauhalliseen kehitykseen poliittisen toiminnan kautta, mutta mittaan jyrkempi-luontoista työläishallintoa ei suvaittaisi liittolaisten puolelta. Sitten vielä ovat eri maat keskenäänkin riidassa ja kateellisia toisilleen. Varsinkin vastasyntyneet pikkuvallat ovat vähämielisiä toisilleen ja vanhemmille maille. Tsekit, jotka ovat saaneet muun muassa Itävallan entiset hiilikavannot, ovat niin vähämielisiä vielä Itävallalle etteivät myö sille hiiltä millään ehdolla, vaikka se on aivan ilman niitä ja maksaisi ne teollisuustuotteillaan. Sisäisesti olot kuitenkin tulevat joka maassa aina yhä pahemmaksi. Elintarpeen vähäisyys, mitä niitä saadaan, ovat vielä enimmäkseen kortilla saatavissa. Liittolaiset antavat tavaraa vissan määrän, yhtä montaa annosta kutakin henkilöä kohden, mutta kun kortti ei aina määrää tavarain hintaa ja kun työttömyyttäkin on senlaksiksi kaikkialla mikä estää työläiset ansaitsemasta, joutuvat työläiset ja vieläpä oppineidenkin luokkain jäsenet ja köyhemmät liikemiehetkin suurelta osalta liiolemään ruokakorissaan rikkaille. Tämä yhä lisää keinotekoisia elintarpeita ja tekee rikkaita rikkaampia ja köyhistä köyhempiä.

Yleensä kokonaisuuteen katsoen oli Hunt sitä mieltä että ainoastaan työväenjoukot, omalla ohjelmallaan voivat uudelleen rakentaa Keski-Euroopan taloudellisen ja henkisen elämän, mutta sekin ottaa kuitenkin kaksi miespolvea ennenkuin se on tapahtunut. Silloin arveli hän Euroopan olevan kokonaan uuden, paremman ja kauniimman kuin koskaan ennen. Mutta rakentavien voimien alkuunpääsy on vaikeaa, sillä vanhat porvarilliset hallitukset ja hävitettävät voimat eivät heillä luovu vallastaan. Ne taistelevat kaikella tarmolla ja siksi sodan jälkeiset uudelleen rakennustaloustalut käyvät niin mutkaisiksi ja verisiksi.

HIRVEÄT OVAT HIRMU-HALLITUKSEN JÄLJET UNKARISSAKIN

Porvaristo näyttää joka maassa ottavan samaa pohjatonta kostonhimoa niille työläisille jotka nousevat taisteluun sen valtaa vastaan ja häviävät. Olemme saaneet lukea uutisia Suomesta, jotka ovat puoleltoista vuoden ajan pöyrystyneet maailma. Unkarissa, jossa työväen valta viime kesänä murrettiin, on sen jälkeen tapahtunut aivan samallaista. Hei kommunistien kukistumisen jälkeen siellä, rumanilaisten aseiden suojissa riehuvat valko-laharit alkoivat teurastuksen, jota on kestänyt näihin asti ja joka on vienyt lähes kahdenkymmenen tuhannen työläisen hengent. Mutta nyt kun julkista lahtausta on täytynyt vähentää, kun ulkomaitakin alkaa tulla protesteja siitä vastaan, ovat porvarilliset salaseurat alkaneet salaruhmaaman työväen toimintajohdon oikein joukolla. Yhden

ja kahden työväenlehden toimittajan, tai muun toimittajan kaatoamisesta on silloin tällöin jo ennen kerrottu. Nyt tulee Budapestistä maalisk. 1 p. Saksan kautta lähetetty tieto, että noin 100 sosialidemokraattisessa puoleessa toimintaa henkilöä on kadonnut jäljettömiin. Puoluejohdo velvoitti joutakuvia päivittäin takaperin puoluesihteerit Ezerenkan toimittamaan tutkimuksia kadonneista ja mahdollisesti pyytämään poliiseilta apua etsiskelyjä varten.

Mutta nyt on myöskin Ezerenkan ja rautatieliiton sihteerit Poss kadonneet. Samoin kaivataan kolme henkilöä, jotka eräässä ravintolassa joutuivat kiistaan muutamien poliittisten vastustajainsa kanssa. Porvaristolla on vakainaisia "camarilla-seuroja", joiden ainoana tehtävänä on vania kutka työläisten puolelta uskaltavat innokkaammin ja tehokkaammin toimia ja kun heidät on saatu selville, niin pimeässä henki pois ja ruumis piloon. Kun koko porvaristo, ja itsestään tietysti viranomaiset, ovat murhaajain takana, niin minkäpä sille voi.

Sellaista saattaa tehdä porvaristo omille kansalaisilleen, Unkarissa magyareille ja Suomessa suomalaisille, se sama porvaristo, joka näillekin miehille vielä muutama vuosi takaperin kuvaili että magyarien pitäisi kaikkien olla yhtä, auttaa toinen toistaan ja uhrata toisensa puolesta yhteisen "isänmaan" puolesta. Tämä lienee hyvä tapa vapauttaa poliittisista vastustajistaan. Mutta se on samalla myöskin varmin keino irrottaa työväestöstä niistäkin kansallisuustuntien ja isänmaallisen tunnelman jätteistä, mitä heillä vielä mahdollisesti on ollut ja yhdistää heidät luokkana ainoastaan toisia työläisiä puoltaviksi internationalisteiksi.

Kaukana rannoilta

Se aina käy sillä tavalla, kun astutaan niin syväle ettei jalat ylety pohjaan, että silloin on haparoinnen edessä. Tämän tapaisen harppauksen teki m. m. Wm. Martilla Toverin nassa 75. Jokainen järveä ihmisen silmällytään mainitun kirjotuksen pääsi siihen tulokseen, että kysymyksessä on persoonallinen virsihuiluus Marttilan ja toimittajan välillä. Tämän tapaisia hyökkäyksiä ja vihanpurkauksia on kyllä ilmennyt työväen sanomalehtien puolelta jo kauan aikojen; niistä on ilmennyt huomattavissa määrin niiden lopettamiseksi. Myönnettäväksi kyllä, että ainamukaisen arvostelun tulisi kaikkien kestä. Ja ei hän siitä nyt suurta suokupua luulisi syntyvän, vaan siinä on juuri onkin kysymys, että jossain määrin edes pyydyttäisi puitteissa ja asian mukaisena. Tuo "Toverin" nulkamainen toimituspolitiikka, joksika Mla suvaitsee sitä nimittä (joksin hän tähtää "ampumisenä" yksilöä kohtaan), ei nhdäkseen ole tehnyt mielivaltaista äkillistä käännöstä suunnassaan, joka olisi edellyttänyt Mlan veron kuohahtamaan aivoihin. Ja koska kirjotuksesta käy selville, että kyseessä on suuressa mittakaavassa yksilöperoon kun ylensä asia, niin sallittakoon siitä hieman puhua. Kuten saman lehden numerossa toi-

mituskirjotuksessa huomautettiin, oli nykyinen vastava toimeensa jo kuuksausia ennen, ennenkuin hänet siihen yleisellä äänestyksellä virallisesti valittiin. Hänen kantansa lehteen nähden oli silloin kaikkien tutkittavissa, joka ei siitä ole muuttunut. Näin ollen sitä ei voida olettaa vaalikalastukseksi, joten Portlandin osastokin silloin suurella enemmistöllä hyväkyi hänet toimeensa.

Kuten sanotti, itse kukin henkilö aina odottaa satoa siitä, johon hän on kylvänyt. Niin on myöskin käynyt tässä. Tämä koko kysymysoleava kirjotuksen rakkilute kohdistuu pääasiassa osuustoimintakysymykseen. Melkein jokainen työväenluokan jäsen ja sen kannattaja käsittää osuustoimintaliikkeen välttämättömyyden ja tarpeellisuuden, vaan meillä tänä päivänä ei ole ne liikkeet siinä kunnossa, että voisimme katkaista kokonaan, suhteeseen pikkuporvarien kanssa. Tuo juttu, jossa Mla sanoo, että osuustoimintaliikettä on Toverin toimituksen taholta vastustettu, on aivan perätön. Meidän täytyy myöntää, että toimituksen taholta on oltu yhtä myötuntoisia osuustoimintaliikkeen kullekin kaikille muillekin työväen pyrkimyksille, joskaan ei ole erityisesti siitä puhuttu. Mutta meidän täytyy käsittää asian toisetkin puolet. Sellaissa olosuhteissa missä me liikkeikkeen kanssa olemme, on otettava huomioon seikkoja molemmin puolin ja sitte sovitella niitä yhteen. Ensimmäinen nykyään vallitseva paperipula, jonka tähden lehti on pitemmään aikaa oltu pakotettu julkaisemaan nelisivuisena. Keskimäärin siinä käytetään tilaa ilmoituksien noin 30 pros., yleisille uutisille paikkakuntakirjeille, toimituskirjoituksille y. m. j.ä siitä 70 pros. Siinä ei ole mitenkään tilaa selvittää perusteellisesti kaikkia erikoiskysymyksiä. Sitä on helppo tehdä "alustuksia", kuten viime vuosikokouksessa kävi selville. Vaatimuksia oli, että tilaus hintaa on laskettava, ja enempi kirjotuksia; lehti ei saa laajentaa ennen kuin se kannattaa itse itsensä, ja ilmoituksia on vähennettävä y. m. s. Jos nämä olisi kaikki toteutettu, niin lehden taloudellinen asema olisi jäänyt riippuvaiseksi ainoastaan siitä uudesta, jota merestä virtaa ylös pitkin Columbian jokea. Tähän Mla juuri vetoaa, kun hän huomauttaa, että laittakaa osuustoiminta käyntiin, niin ei tarvitse puhua "akkoja" kokouksiin pohtimaan boikottikysymystä paikkakunnan liikkeistä vastaan. Vaan sen tietää jokainen paikkakuntalainen, joka on lähemmin ollut yhteydessä tämän asian kanssa, että juuri noista ilmoituksista, joista lehden taloudellinen asema paljon riippuu, on suuren taistelun kautta onnistuttu säilyttämään ne ilmoitukset, joita viime aikoina on Toverissa ollut. Sillä porvariston juonet on jo ylettyntä kauemmaksi-kin ei vaan Astoriaan. He ovat nähneet juuri nuo ilmoitukset heidän taisteluseuraksi ja toivoivat että he onnistuisivat ne saada lakkautetuksi ja saada sen kautta lehti vararikoon. Kun he ovat kaikki keinoansa panneet liikkeelle, niin olemme käimkin velvolliset käyttämään keinoja niiden torjumiseksi. Toinen seikka, lehden "oikeistolaisiksi" kallistuminen, on myöskip harkinnan alainen. Sen lukijakunta voi olla vieläkin useampaa suuntaa sen suhteen eikä ainoastaan "oikealla" ja vasempaan." Mutta sitä myöskin pidetään silmällä toiselta puolen juuri näinä aikoina enemmän kuin koskaan ennen. Työväenluokan asema ei liiskaakaan taisteluun, ellei silloin vastustajia. Näinollen emme

ole tilaisuudessa järjestämään muutakaan seikkaa mieleemme mukaisesti, jonka me näemme välttämättömäksi. Siis on aivan turhaa huutaa yhtenä päivänä kurku halki ja lopuksi ikä ruveta sitä sairastamaan. Ö. F. K.

Toverin sietäisi ottaa omat neuvonsa huomioon

Matkoillani olen tavannut ainoastaan pari numeroa Toveri-lehteä ja olen huomannut niissä molemmissa jurnutavalla vastavallitulla järjestön organisaatioja. Viimeksi huomasiin tällaisen jurnutuksen pisteytyn erään toimituspätkän loppuun, jolla päätettiin olla varsinaisena tarkoituksena hillitä Raivaajaa huutamasta miljoonan markan jutuksen ennen kuin hätä tulee. Toverin sietäisi ottaa tämä Raivaajalle antamansa hyvä neuvo myöskin itsekin huomioon ja sovitaa se tähän organisaatiojuttuun. Toverilla ei ole mitään oikeutta lähteä synnyttämään ennakkoluuloja vastavallitun organisaatiojuttuun ja siten vahingoittamaan s. s. järjestön ja samalla sosialistipuolueen agitointityötä, kun Toverilla ei ainakaan vielä näy olevan mitään asiallista sanomista organisaatiojuttuun vastaan. Mikäli olen huomannut on Toverilla esim. toveri Hysrekin vastaan, joka on matkalla lännele, sils varsinaisessa Toverin leviämisaluelle, esittäväksi vain se vika, että hänet tunnetaan vain näyttelijänä. Nyt on kumminkin asiallaista siten, että työväen liikkeeseen täytyy itse kasvattaa toimitusjansa, eikä ole ollenkaan syytä edeltäpäin päättää ettei näytteistä voi tulla puhujaa ja järjestäjää. Pää vastoin on näyttelijällä siihen edellytyksiä enemmän kuin jollain muulla. Enemmän kuin esim. viinakarilla sanomalehtimieheksi. Näyttelijällä on jo tottunutta esiintymiseen, lausumiseen y. m. Toimitepanevan komitean jäsenen kaltä tuntevat toveri Hysrekin paremmin kuin Toverin toimitus, koska Hysre on vanha chicagoilainen. Osastolla ei ole siis mitään syytä luoda itselleen epäluuloja Hysrekin vastaan Toverin jurnutuksen perusteella. "Ensin on mies tutkittava ja sitten vasta harkittava", sanoo suomalainen sananlasku. Tämän kirjotuttajaa taas Toveri näkyy pitävän keltovotana siksi, että minä puolustin viime kesänä ja syyskuun Kommunistipuolueeseen yhtymistä.

Onkin luonnollista, että se on kuolemansynty Toverin toimituksen mielestä, joka on jo kuuksausmäärä hetyllä liikkeä letkauksia kommunisteja vastaan. Toverin toimitus näkyy olevan sillä Tokoin kannalla, että sosialistit ja kommunistit on aivan erilaiset toisilleen vastakkaiset aatteet ja asiat. On hyvin ymmärrettävää, että Tokoi "kehittyi" näin pitkälle ollessaan Englannin kunnankalissa sotajoukoissa "piilijumien". Mutta Toverin toimituksen oleminen samalla kannalla on lievemmin sanoen käsittämätöntä. Minä pyydän Toverin toimituksen vastaamaan kysymykseen: Mitä jää jällele sosialismin jos kommunisti siitä eroitetaan? Tätä vastausta harkitessaan olisi Toverin toimituksen luettava Kommunistinen Manifesti huomataksena, että marxilainen sosialismi alunperättäin on ollut kommunistia. Oisi myöskin otettava huomioon se seikka, että Yhdysvaltain sosialistipuolue on suurella äänten enemmistöllä

päättäneet yhtyä kolmanteen kommunistiseen Kansainväliseen. Se osoittaa, että sosialistit tässäkin maassa käsittävät olevansa kommunisteja. Mitä tulee sitten siihen, että esim. minä, samoin kuin monet muutkin puolustin Kommunistipuolueeseen yhtymistä, niin toisin on voinut menettää tilanteessa, jolloin sosialistipuolueen oikeistolainen johto oli erotettu suurimman osan puoleen ja senistä, niiden mukana olin minäkin joutunut eroon ja olin siis samassa kadotuksessa. Jäsenien ensimmäinen päätös Kommunistiseen kansainväliseen liittymisestä oli niin ninkaankin puolueen johdon taholta häikäilemättä pantu paperikortin. Nähtävästi sils ajottiin sosialistipuolueesta karjata pois marxilaisen sosialismin kuuluva kommunisti. Erotetut perustivat kommunistipuolueen johon liittyi useita ennen sosialistipuolueeseen kuuluneita kieltä ja valtiojärjestöjä. Näytti siltä, että Kommunistipuolueesta tulee nopeasti kehittyvä vankkumouksellisten työläisten puole, joka tulee pyrkimään ja pääsemään kommunistiseen kansainväliseen. Ja senkautta ilmee itseensä m. m. Venäjän kommunistisen työväen tasavallan esimerkistä inostuttavaa agitointivoimaa, joka kokoo työläisiä tässäkin maassa sosialismin lupun ympärille nopeammin kuin sosialistipuolue on aikoinaan pystynyt kokoamaan.

Jos Toverin toimitus ja jotkut muut kommunistia halveksivat "socialistit" olivatkin kyllin "viisaita" suhtautuakseen ylimielisesti tähän liikkeeseen, niin sitä eivät ainakaan olleet Amerikan kapitalistit ja heidän edustajansa, koska sitä vastaan kohdistettiin sellainen vaino jonka vahvistetuksi on koskaan nostettu työväen järjestämissyritystä vastaan. Tätä voimaa saakin Toverin toimitus ja sen henkenhelmoilaiset pääasiallisesti kiittää siitä, että heillä nyt on tilaisuus pilkata kommunistia. Mutta heidän samolukun kapitalistien ilo kommunistin kuristamisesta on liian aikaista. Kun kommunistipuolue, tai puolueet, kuristettiin kehtoonsa, joutui sosialistipuolue taas siksi järjestöksi, jonka kautta kommunistinen sosialismi pyrki ilmenemään ja vaikuttamaan. Että sosialistipuolue ei jäänytkin oikeistososialistipuolueeksi, kuten viimekesänä näytti ja kuten sen johtaja ehdottomasti tahtoi, on se osoittava miten arvokkaalla tavalla vastustajamme todellakin käyvät taisteluun ja miten välttämätöntä on, että me vältämme puhumasta persoonallisuksista, silloin kun suurista asioista on kysymys. Huomautukseen pyytäämseni tehdä vaan sen korjauksen ettei ole vielä kirjoittanut "trokamaan". Moraalisista syistä emme ehkä ole siitä väittäneet, vaan pelkäämme ehkä siitä, että ne vilnaakset mitä on tavannut meidän kuuluvillemme tulla, niinhin aikoihin kun olemme niitä käyttäneet, ovat aina sangen puutteellisesti kyenneet tyydyttämään edes omaa tarvettamme, muista puhumattakaan. Sillä meitä ei ole terveydellisesti syyt pakotettane olemaan raittiuskannalla kun pari kertaa ennen nuorempana. Joidenkin muiden olemme nähneet joutuneen olemaan pakollisesti vilnatta koko elinikänsä ja niin paljon kun surkuttelemmekin omaa onnettomuuttamme, siitä että olemme silloin tällöin joutuneet liijaksi ottamaan, emme voi kaadetta niidenkään osaa joiden on pakosta täytyntä kokonaan ottamatta olla.

Mitä tulee siihen puoleen Lepistön kirjettä jossa hän selostelee kansainvälisen sosialistit, mutta siitä huolimatta pyysvänsä puolueessa ja pitävänsä sosialistipuolueen ohjelmia ja toimintaa niin arvokkaana, että siinä kannattava olla mukana, niin siihen ei meillä ole mitään sanottavaa. Juri sitäkin me "oikeistolaiset" teitä äskettäin kiven kovaa vaadimme rakumppaneita! Yhdessä he katselivat tyhjään huoneestoon ja koettivat hymyillä. "Te olette tuominneet bolshevismien siksi, että se on takavarikoitu kiinteää ja persoonallista omaisuutta Jeffersonin opeille ja on ilman o-mantunnonvalvoja äänestänyt sellaista toimeenpanevaa, oikeudellista ja lainlaadinnallista valtaa presidentille, että hänestä on siten tehty mahtava ja voimakas itsevalttias maailmassa", jatkoi France. "Republikaanien puole on yhtynyt bourbonilaisiin taantumuksellisiin tämän itsevaltuuden suunnittelussa, joka on ollut jyrkästi ja lopullisesti perustusten hylkäämistä ja kaikkia tasavaltalaisia periaatteita vastaan." Välistien hyökkäystä kiiruhtivat Lodge ja Borah uusia huoneesta pukuhuoneeseen. "Kansanomaisen hallituksen ja vapauden vaarallisimmat viholliset eivät olleet itsevalttias keisari kultaisessa kypärässään ja hänen asetuksat lakeijansa", jatkoi senaattori France. "Heillä ei koskaan ollut mahdollisuutta saavuttaa lopullista voittoa vapauttamme ylitse. Todelliset kuolevatte vaaralliset vapauttamme viholliset olivat ne petolliset ja epäluottettavat henkilöt kotona, jotka iskivät kuolettavia iskujaan vapauttamme elmiin ja itse sydämeän." "Epäamerikalaisilla, itsevalttiaisilla lailla te terroriseraatte kansamme vaitioloon ja suojelellut ja kelvottomat byrokraattit tuhlaavat enemmän kuin 600 miljoonaa limalalvalta rakennusta myönnettyjä kansan rahojia, samalla aikaa kun kansa joutuu maksavat valtioudella ulkomaille, f-

Vastustajilleen ei voi koskaan tehdä mieliksi, sanoo vanha sananlasku. Se näyttää pitävän pakkansa tässäkin jutussa. Pätkä, millä me nyt olemme miehen taas saaneet nikaamme, on katkessa viattomuudessaan seuraavanlainen:

"S. S. Järjestön sihteerit ei ole kerinnyt ilmoittamaan Toverin toimitteluksi, joka on valittu järjestön kansiseeraajiksi, mutta yksityisten kautta olemme saaneet tietää, että Sefa Lepistö ja Aaro Hysre on niinhin tehtävin valittu. — Edellinen oli aikeisen puoluekilistan ajalla yksi niitä joka vaati tunkimättömiä Työmiehiä kommunistipuolueen kannalle ja jälkimmäinen on parhaiten tunnettu näyttelijänä."

Tuossa ei siis pitäisi olla paljon loukkaantumisen syytä. Eihän siinä Lepistöäkään sanota muuta kuin se mitä hän on itse väittänyt ja yhä väittävä olevansa, vaikka selliteleenkin minkäläisistä hänen kommunistipuolueesta tulee nopeasti kehittyvä vankkumouksellisten työläisten puole, joka tulee pyrkimään ja pääsemään kommunistiseen kansainväliseen. Ja senkautta ilmee itseensä m. m. Venäjän kommunistisen työväen tasavallan esimerkistä inostuttavaa agitointivoimaa, joka kokoo työläisiä tässäkin maassa sosialismin lupun ympärille nopeammin kuin sosialistipuolue on aikoinaan pystynyt kokoamaan.

Jos Toverin toimitus ja jotkut muut kommunistia halveksivat "socialistit" olivatkin kyllin "viisaita" suhtautuakseen ylimielisesti tähän liikkeeseen, niin sitä eivät ainakaan olleet Amerikan kapitalistit ja heidän edustajansa, koska sitä vastaan kohdistettiin sellainen vaino jonka vahvistetuksi on koskaan nostettu työväen järjestämissyritystä vastaan. Tätä voimaa saakin Toverin toimitus ja sen henkenhelmoilaiset pääasiallisesti kiittää siitä, että heillä nyt on tilaisuus pilkata kommunistia. Mutta heidän samolukun kapitalistien ilo kommunistin kuristamisesta on liian aikaista. Kun kommunistipuolue, tai puolueet, kuristettiin kehtoonsa, joutui sosialistipuolue taas siksi järjestöksi, jonka kautta kommunistinen sosialismi pyrki ilmenemään ja vaikuttamaan. Että sosialistipuolue ei jäänytkin oikeistososialistipuolueeksi, kuten viimekesänä näytti ja kuten sen johtaja ehdottomasti tahtoi, on se osoittava miten arvokkaalla tavalla vastustajamme todellakin käyvät taisteluun ja miten välttämätöntä on, että me vältämme puhumasta persoonallisuksista, silloin kun suurista asioista on kysymys. Huomautukseen pyytäämseni tehdä vaan sen korjauksen ettei ole vielä kirjoittanut "trokamaan". Moraalisista syistä emme ehkä ole siitä väittäneet, vaan pelkäämme ehkä siitä, että ne vilnaakset mitä on tavannut meidän kuuluvillemme tulla, niinhin aikoihin kun olemme niitä käyttäneet, ovat aina sangen puutteellisesti kyenneet tyydyttämään edes omaa tarvettamme, muista puhumattakaan. Sillä meitä ei ole terveydellisesti syyt pakotettane olemaan raittiuskannalla kun pari kertaa ennen nuorempana. Joidenkin muiden olemme nähneet joutuneen olemaan pakollisesti vilnatta koko elinikänsä ja niin paljon kun surkuttelemmekin omaa onnettomuuttamme, siitä että olemme silloin tällöin joutuneet liijaksi ottamaan, emme voi kaadetta niidenkään osaa joiden on pakosta täytyntä kokonaan ottamatta olla.

man suojelusta julmaa vihollista vastaan. France jndisti uhkaavasti sormeaan puheenjohtajaa ja peljää kirjura kohden, jotka olivat ainoat senaatin henkilökunnasta saapuvilla huoneessa. "Te hyväksytte vakoluolun suokapulaksi; pelokas, turhamainen, arka, häilyvä ja kokonasan kykenemätön hallitus, luottamatta amerikalaisen isänmaallisuuteen ja suojassa yleiseltä harmilta, joka olisi pakottanut sitä toimimaan, viivytty 16 kuukauden ajan lainlaadintaa, joka olisi tehnyt mahdolliseksi kansan voimien mobilisoinen. "Te uhkasitte arvostelijoita ja tukahduttitte kansan äänen sillälaika kun sota- ja laivastodepartmentit vetotelevät vaikka epätoivoisen tilaune vaati kansallista menettelyä. On hyvä, että sallimus oli niin säädyntä, että meidän poikamme vapauterakandessaan olivat voittamattomia ninkin voimakasta vihollista vastaan muuten emme olisi päässeet voittole. "Jos meidän sielumme voidaan nostaa samalaiseen vapaudenrakkauteen ja uskon vapaisiin laitoksimme, ei meidän tarvitse pelätä nostateassame sotahuonon ja aikaessamme taistelun itsevaltuuden taantumussellisia voimia ja epäamerikalaisia bourbonismla vastaan. Mahdollisesti pian kuulemme nuorisomme nousemaan tähän suureen taisteluun vapauden puolesta. Ehkä kuulemme taaskin sen kelion valttavan äänen. Joka Kerran ennen jllisti vapautta odottavalle maailmalle!"